

ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІЗ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ВІД НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ: ШЛЯХИ ЙОГО РАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

В. Р. Боделан

*Одеський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентіві України,
22, вул. Генуезька, м. Одеса, Україна, 65009.*

E-mail: manage_nasa@mail.ru

Отримана 16 жовтня 2013, прийнята 22 листопада 2013.

Анотація. У статті встановлено, що стиль державно-управлінської діяльності є похідним від стилю управління та ще більш широкого поняття «стиль». Це надало змогу охарактеризувати загальний та індивідуальний стилі, диференціювати відмінності. А також вказати на таку властивість, як науковість стилю державного управління, який наочно розкриває ступінь освоєння науки, мистецтва та досвіду управління. З урахуванням специфіки діяльності органів державного управління із попередження та захисту населення від надзвичайних ситуацій визначено ключові характеристики притаманного їм стилю. Запропоновано шляхи раціоналізації стилю державно-управлінської діяльності: правова регламентація, підвищення ефективності управлінської діяльності, запровадження колегіальності прийняття рішень, делегування повноважень, інформаційно-аналітичне забезпечення, розвиток комунікаційних зв'язків, необхідність постійного розвитку культури кожного управлінця. Наголошено, що раціоналізація стилю державно-управлінської діяльності означає нарощування людського потенціалу та його поступове перетворення у ресурс. Окреслено проблеми й питання подальших наукових досліджень – нерозробленість організаційно-правового забезпечення розвитку управлінського стилю.

Ключові слова: стиль, стиль державно-управлінських відносин, органи державного управління, сфера захисту населення від надзвичайних ситуацій, раціоналізація стилю.

ОСОБЕННОСТИ СТИЛЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОРГАНОВ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ ПО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЮ И ЗАЩИТЕ НАСЕЛЕНИЯ ОТ ЧРЕЗВЫЧАЙНЫХ СИТУАЦИЙ: ПУТИ ЕГО РАЦИОНАЛИЗАЦИИ

В. Р. Боделан

*Одесский региональный институт государственного управления
Национальной академии государственного управления при Президенте Украины,
22, ул. Генуэзская, г. Одесса, Украина, 65009.*

E-mail: manage_nasa@mail.ru

Получена 16 октября 2013, принята 22 ноября 2013.

Аннотация. В статье установлено, что стиль государственно-управленческой деятельности является производным от стиля управления и еще более широкого понятия «стиль». Это дало возможность охарактеризовать общий и индивидуальный стили, дифференцировать различия. А также указать на такое свойство, как научность стиля государственного управления, который наглядно раскрывает степень освоения науки, искусства и опыта управления. С учетом специфики деятельности органов государственного управления по предупреждению и защите населения от чрезвычайных ситуаций определены ключевые характеристики присущего им стиля. Предложены пути рационализации стиля государственно-управленческой деятельности: правовая регламентация, повышение эффективности

управленческой деятельности, введение коллегиальности принятия решений, делегирования полномочий, информационно-аналитическое обеспечение, развитие коммуникационных связей, необходимость постоянного развития культуры каждого управленца. Отмечено, что рационализация стиля государственно-управленческой деятельности означает наращивание человеческого потенциала и его постепенное превращение в ресурс. Определены проблемы и вопросы дальнейших научных исследований – неразработанность организационно-правового обеспечения развития управленческого стиля.

Ключевые слова: стиль, стиль государственно-управленческих отношений, органы государственного управления, сфера защиты населения от чрезвычайных ситуаций, рационализация стиля.

FEATURES OF STYLE OF GOVERNMENT ACTIVITIES TO PREVENT AND PROTECT THE POPULATION FROM EMERGENCIES: WAYS OF ITS RATIONALIZATION

Volodymyr Bodelan

*Odessa Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration
under the President of Ukraine,
22, Str. Genuevska, Odessa, Ukraine, 65009.
E-mail: manage_nasa@mail.ru*

Received 16 October 2013, accepted 22 November 2013.

Abstract. According to the paper the style of public management activity is derived from the management style and even broader concept of «style». It made possible to characterize the overall and individual styles and differentiate their differences. Therewith it made possible to point out such a quality as scientific content of public administration style, which clearly reveals the degree of development of science, art and management experience. Given the nature of government activities to prevent and protect the population from emergencies, key characteristics their inherent styles were identified. The ways of a style of public administration activity were suggested: legal regulation, increase in management efficiency, an introduction of collective decision making, delegation of powers, information analytical support, the development of communication links, the need for continuous development of the culture of each manager. It was noted that the rationalization of style of public administration activity was human capacity building and its gradual transformation into a resource. Such problems and issues for further research were identified as undeveloped organizational and legal support of management style development.

Keywords: style, style of public administration relations, public administration authorities, sector of protection of a population from emergencies, style rationalization.

Постановка проблеми

Кардинальні перетворення в системі державного управління безпосередньо стосуються максимального наближення діяльності органів влади до потреб і запитів людей. Це зумовлює об'єктивну необхідність вирішення питань щодо наукового обґрунтування шляхів підвищення ефективності діяльності. Адже незважаючи на масштабне адміністративно-політичне реформування, яке з різним успіхом здійснюється за часів незалежності на теренах України, в реальності маємо кризу системи державного управління, що

зумовлена також і непрофесіоналізмом кадрів, їх некомпетентністю тощо. А здатність управлінських кадрів освоювати сучасні наукові методи і технічні засоби управління та використовувати їх з метою більш раціонального та ефективного управління суспільними процесами втілюється саме в стилі державного управління, який притаманний органам державного управління.

Нагальна потреба у формуванні та розвитку стилів суб'єктів державно-управлінської діяльності обумовлена тим, що результативність та ефективність діяльності органів державного уп-

равління перебуває в прямій залежності від обраного стилю управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Вивченню наукових праць зарубіжних та вітчизняних дослідників показало, що вагомий внесок у розробку теоретичних та практичних досліджень стилю в управлінні зробили українські та російські вчені Г. Атаманчук, О. Бандурка, Р. Войтович, В. Князев, Д. Летучий, Н. Мельнюхова, М. Мурашко, П. Надолішній, Н. Нижник, А. Омаров, В. Орлов, Г. Одинцова, В. Цветков та ін. [1, 4, 5, 8]. Так, у державному управлінні стиль мислення переважно розглядався в аспекті проблем державної служби, реалізації державної соціальної політики, питань підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців.

Серед вітчизняних вчених, що зверталися до зазначеної проблеми, слід вказати на праці Т. Василевської, Д. Вітра, І. Надольного, С. Серьогіна та інших. Зокрема, Д. Вітром [3] розглянуто особливості процесу формування, розвитку та змін стилів мислення в контексті історичного розвитку суспільства, встановлено різноманіття стилів мислення, розроблено їх класифікацію. Щодо В. Єганова [6], то він теоретично обґрунтував та розробив методичний підхід до розвитку стилю державно-управлінської діяльності, а також системи критеріїв і показників оцінки здатності працівників органів влади до його реалізації.

Не вирішені раніше частини загальної проблеми, яким присвячується стаття

Не зменшуючи ролі та значення цих досліджень для державного управління, разом з тим маємо зазначити, що чимало теоретичних питань залишаються дискусійними, існують розбіжності у трактуванні понять стилів керівництва, управління та державно-управлінської діяльності, потребують визначення ключові характеристики стилю з урахуванням специфіки діяльності, нагальним є вивчення та обґрунтування шляхів раціоналізації стилю тощо. Тому **завданням** статті є визначення ключових характеристик стилю з урахуванням специфіки діяльності органів державного управління із попередження та захисту населення від надзвичайних ситуацій та надан-

ня пропозицій щодо його раціоналізації, що й визначило логіку побудови дослідження.

Виклад основного матеріалу

Щонайперше, для досягнення поставленого завдання маємо чітко визначитися із понятійно-категоріальним апаратом, диференціювати поняття: «стиль», «стиль управління», «стиль державно-управлінської діяльності». Це надасть змогу охарактеризувати загальний та індивідуальний стилі державного управління і визначити ключові характеристики стилю з урахуванням специфіки діяльності органів державного управління із попередження та захисту населення від надзвичайних ситуацій.

У загальному розумінні стилем визнається: сукупність прийомів, характерних рис якої-небудь діяльності, поведінки, методу роботи; стійка система способів, методів і форм впливу керівника на підлеглих, що складає своєрідний почерк управлінської поведінки. Відтак, саме поняття стиль передбачає певні якісні характеристики явища, процесу або діяльності, бо є продуманою і узгодженою взаємодією управлінських елементів і людського потенціалу.

Стиль дає можливість кожному учаснику управління, спираючись на встановлені структури, норми, форми, методи і інші елементи управління, повною мірою розкрити свою творчу сутність. Стиль керівника не може бути ідеальним, він виступає набором сталих, індивідуальних для кожної особистості характеристик керівної діяльності стосовно підлеглих, неповторним «управлінським почерком», визначаючи управлінця перш за все як індивідуальність, з усіма властивими достоїнствами та недоліками.

Щодо стилю державного управління, то це явище складне, багатоеlementне, системне, засноване на певному синтезі, єдності об'єктивних і суб'єктивних чинників. З одного боку, це специфічне відображення соціальних, організаційних, нормативних, інформаційних і технічних параметрів державного управління, а з іншого – історичного досвіду людського потенціалу, генофонду, соціально-психологічних факторів та інтелектуального розвитку. Відтак, його аналіз видається можливим здійснювати лише за умови дослідження динамічної взаємодії соціальних, матеріальних та ідеальних елементів управління в реально діючому середовищі з урахуванням

впливу як внутрішнього, так і зовнішнього середовища.

Стиль державного управління задає певні параметри функціонування управлінської системи, обумовлює тип взаємодії між її елементами, виробляє нормативи діяльності і поведінки людей в управлінському процесі відповідно до об'єктивних закономірностей розвитку суспільства [4].

Маємо цілком погодитися з П. І. Надолішнім в тому, що стиль державного управління виступає як модель єдності змісту та форми. У ньому концентровано відображено напрямки і форми управлінської діяльності, тип взаємодії між сторонами державно-управлінських відносин, що визначається головним чином суб'єктом управління, професіоналізм і ціннісні орієнтації суб'єкта управління [5].

За основу для нашого дослідження оберемо підхід Г. В. Атаманчука, який визначає стиль державно-управлінської діяльності як систему соціально-ефективних та таких, що постійно розвиваються, способів, засобів, форм і методів щоденного функціонування посадових осіб і в цілому органів державної влади і місцевого самоврядування, що заснована на відповідних принципах і така, що забезпечує раціональне та демократичне ведення управлінських справ [1, с. 430].

Вихідним для нашого дослідження також є розуміння змісту стилю мислення як онто-, соціо- та гносеологічно взаємообумовлених засобів і форм сприйняття, усвідомлення та осмислення об'єктивної дійсності [3, с. 16], запропоноване Д. Вітром. Це є важливим, оскільки стиль мислення є невід'ємною складовою державно-управлінської діяльності, яка впливає на формування соціальної позиції її суб'єкта, його активності або пасивності щодо соціальної дії, набуваючи глибоких ментальних ознак та особливостей суб'єктивного світосприйняття. Тобто стиль мислення керівника є основою вибору того чи іншого стилю діяльності.

Від того, який стиль мислення притаманний суб'єкту державно-управлінської діяльності, залежить процес реформування суспільства, впровадження та реалізація державної політики, зміни в системі державного управління тощо. Розвиток стилів мислення, що відображають сучасні суспільні потреби, має за мету підвищення ефективності та результативності державного управління, а також реалізацію індивідуального

потенціалу суб'єктів державно-управлінської діяльності, створюючи сприятливі умови щодо реалізації державної кадрової політики, підвищення її ефективності тощо.

Слід мати на увазі і таку властивість, як науковість стилю державного управління, яка передбачає:

- сприяння розвитку досягнень суспільних, природничих і технічних наук, новітніх технологій та їх впровадження в практичну діяльність;
- послідовне дотримання в діяльності встановлених наукою об'єктивних закономірностей суспільної життєдіяльності;
- створення умов для обґрунтованої цілеспрямованості і подальшої діяльності – конкретного і системного вирішення управлінських завдань;
- порівняння наявного рівня управлінської діяльності з обґрунтованими наукою положеннями, висновками та рекомендаціями.

Разом з тим слід сказати і про те, що стиль державного управління наочно розкриває ступінь освоєння науки, мистецтва та досвіду управління.

Таким чином, підсумовуючи, вкажемо на чітку диференціацію відмінностей стилю державно-управлінської діяльності від стилю роботи в інших сферах суспільства. Вона, перш за все, вбачається в соціальній активності державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, органів публічного управління, яка: пов'язана із застосуванням державно-владних повноважень; чітко і в повній мірі нормативно регламентована; за ціль має формування і реалізацію управлінського впливу.

Специфіка діяльності системи попередження та захисту населення від надзвичайних ситуацій на всіх рівнях обумовлюється тим, що це не тільки забезпечення реалізації державної політики у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, техногенної та пожежної безпеки, запобігання надзвичайним ситуаціям та їх ліквідації, а й організація ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, проведення пошуково-рятувальних робіт, а також виконання невідкладних робіт у мирний час та особливий період при загрозі або виникненні надзвичайної ситуації [2]. Це потребує здійснення державного нагляду і контролю за виконанням

вимог нормативно-правових актів у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, профілактики травматизму невинного характеру, діяльністю та готовністю аварійно-рятувальних формувань і служб до дій за призначенням та здійснення заходів щодо запобігання цим ситуаціям. А також здійснення аналізу та прогнозування ймовірності виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, визначення показників ризику їх виникнення на об'єктах і територіях, здійснення комплексу оперативних та довгострокових заходів щодо попередження і нейтралізації загроз.

Загальний стиль державного управління обумовлюється політичним режимом і є похідним від нього, тісно пов'язаний і з ідеологією державного управління. В ньому відображається офіційна стратегія суспільного розвитку, пріоритети щодо способів розв'язання проблем суспільства і досягнення цілей держави. Він є нормативним, тобто загальноновизнаним, поділяється і підтримується суспільством і найбільшою мірою відображає його систему цінностей.

Щодо індивідуального стилю державного управління, то по суті це є загальний стиль, сприйнятий відповідно до конкретних умов управлінської діяльності і рис персоналу певного державного органу і його апарату. Але відмінність полягає в тому, що при індивідуальному стилі визначальний вплив справляють соціально-психологічні характеристики особистості керівника, його індивідуальна манера поведінки і діяльності, сукупність прийомів, способів і методів роботи. А це означає, що незважаючи на таку спорідненість, на практиці досить часто бачимо неспівпадіння загального та індивідуального стилів державного управління.

Слід додати, що професійній діяльності властиве постійне високе робоче екстремальне навантаження (фізичне, розумове, психофізіологічне і психічне). В ньому виділяють змістові, інформаційні, організаційні та оперативно-дієві елементи, які є стресогенними чинниками для фахівців із надзвичайних ситуацій і можуть спричинити сильні психологічні реакції, що впливають на зміну поведінки та алгоритм діяльності [7, с. 25]. Практично, професійно-екстремальна діяльність фахівців відбувається в конкретній ситуації у середовищі, що містить певну сукупність психотравматичних чинників й небез-

пеки для життя як спеціаліста-професіонала, так і інших людей.

Таким чином, з урахуванням специфіки діяльності органів державного управління із попередження та захисту населення від надзвичайних ситуацій сформулюємо наступні характеристики стилю, який:

- пов'язаний із застосуванням державно-владних повноважень щодо забезпечення реалізації державної політики у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, техногенної та пожежної безпеки, запобігання надзвичайним ситуаціям та їх ліквідації;
- чітко і в повній мірі нормативно регламентований як нормативно-правовими актами стосовно проходження державної служби, так і обумовленими специфікою системи захисту населення від надзвичайних ситуацій;
- відображає усталені способи діяльності керівника і тісно пов'язаний з психологічними особливостями мислення, прийняття рішень у надзвичайних ситуаціях, здатністю швидко і оперативно долати наслідки, вмінням спілкування тощо.

Стиль керівництва завжди співвіднесений з ефективністю функціонування очолюваного керівником колективу, зв'язок між стилем керівництва та ефективністю обумовлена особливостями колективу, специфікою розв'язуваних завдань тощо. Судити про ефективність стилю керівництва можна лише виходячи з врахування наявних умов його реалізації.

Щонайперше слід зазначити, що резерви раціоналізації стилю державного управління містяться в кожному управлінському елементі (цілі, функції, структура, форма, метод, технології, інструменти і т. д.), системі і підсистемі органів державного управління, будь-якої посадової особи. Мається на увазі: орієнтація управлінської діяльності на дії, яка досягається чіткістю формулювання цілей, які мають бути адекватні об'єктивним потребам, відповідати інтересам людей і активізувати їх діяльність; ресурсне та науково-технічне забезпечення; стимули, що задовольняють інтереси або створюють для цього основу, і міра відповідальності; демократичні процедури контролю та оцінки результатів діяльності.

Певний резерв раціоналізації стилю криється у правовій регламентації, яка полягає

у закріпленні, утриманні та розповсюдженні кращих форм, методів, засобів, способів, операцій і процедур управлінської діяльності і реалізації компетенції органів публічної влади. Це передбачає удосконалення управлінської діяльності в напрямку послаблення бюрократизації, зменшення формалізації процедур, що має відкрити простір для самостійності, ініціативи, творчості, пошуку нових шляхів вирішення управлінських питань.

Підвищення ефективності управлінської діяльності слід також розглядати як резерв раціоналізації стилю. Адже це є показник того, наскільки в реальності форми, методи і процедури управлінської діяльності, здібності, талант, знання і вміння всього колективу органічно поєднуються і позначаються на перетворенні практичної дійсності. Тобто якою є користь для населення від прийнятих та реалізованих управлінських рішень, наданні послуг, наскільки задовольняються потреби, як змінюється життєдіяльність в цілому. І це є дуже важливо з огляду на попередження та захист населення від надзвичайних ситуацій. Крім того, слід зазначити, що при проведенні нарад та інших подібного роду організаційних заходів (нарад, семінарів, конференцій, симпозіумів і т. д.) особливої уваги заслуговує питання про їхню доцільність. Адже подальше вдосконалення стилю державного управління передбачає аналіз і оцінку кожної наради з точки зору доцільності, економічності та управлінської ефективності.

В умовах все більшого ускладнення і різноманітності управлінської інформації, посилення динамізму управлінських процесів, розширення комплексності, системної взаємозалежності колегіальність управлінської діяльності виступає найважливішою передумовою її раціональності. Адже тільки належна інтеграція різних за змістом знань, інтелектуальних і організаційних зусиль, вміння і досвіду, збалансування та узгодження різноманітних цілей, інтересів і цінностей, знання причин і передбачення наслідків дає можливість належним чином підготувати і реалізувати оптимальне державно-управлінське рішення.

Колегіальність ефективна лише за умови повної свободи і рівноправності на всіх стадіях управлінського циклу. І, на нашу думку, по суті саме колегіальність має ставати домінуючим елементом стилю управлінської діяльності.

У контексті формування та розвитку стилю управлінської діяльності, керівники мають не тільки доручати підлеглим виконання важливих функцій, а й створювати всі умови для того, щоб виконання цих функцій було успішним. Таким чином, техніка делегування повноважень є складовою раціоналізації стилю, оскільки сприяє розвитку творчого потенціалу, зростання рівня відповідальності, професіоналізму як самого керівника, так і його підлеглих, що в результаті приводитиме до якісного виконання поставлених завдань.

Резервом раціоналізації стилю державного управління виступає також належне інформаційно-аналітичне забезпечення з метою отримання об'єктивної інформації про існуючий стан. Практика свідчить, що управлінські рішення приймаються у багатьох випадках при недостатності інформації, в динамічній, часом екстремальній обстановці, при зіткненні інтересів, в умовах невизначеності майбутніх подій. І якщо при цьому використовувати неправдиві відомості, спиратися на помилкові дані, мати в розпорядженні лише напівправду, то закономірно – за змістом і наслідками вони не будуть адекватні наявним потребам.

З інформаційно-аналітичним забезпеченням тісно пов'язаний такий резерв раціоналізації стилю державного управління, як розвиток комунікативних зв'язків із громадянами, поширення системи інформування та консультування населення з питань реалізації державної політики у сферах цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб тощо. Це є діяльністю Консультаційного центру [9], який надає кваліфіковану інформаційну допомогу юридичним та фізичним особам з питань, віднесених до компетенції ДСНС України; створює необхідні умови для забезпечення населення своєчасною, достовірною та повною інформацією про діяльність; забезпечує якість та доступність адміністративних послуг для громадян; сприяє розвитку громадської свідомості щодо особистої та колективної безпеки.

Наступним резервом виступає необхідність постійного розвитку культури кожного управління, яка перебуває в прямій залежності від політичної, управлінської та правової культури уп-

равлінських кадрів. Це означає, що система підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації управлінських кадрів, самоосвіта і самовиховання, соціально-психологічний мікроклімат в колективі мають сприяти безперервності процесу постійного розвитку культури, професійному навчанню державних службовців, здатних якісно виконувати свої функціональні обов'язки та кваліфіковано відповідати на соціально-орієнтовані потреби суспільства. Тобто в умовах ускладнення оперативної обстановки в екстремальних ситуаціях не проявляти розгубленості та безпорадності, бути здатними прийняти важливе управлінське рішення. Для цього:

- читається на курсах підвищення кваліфікації окремий спецкурс із підготовки та прийняття управлінських рішень в типових та нетипових (екстремальних) ситуаціях;
- розроблено навчально-тренувальний комплекс для дослідження функціонального стану пожежних-рятувальників;
- побудовано спеціальну смугу психологічної підготовки рятувальника, де використовуються методи психологічної підготовки до дій з виконання типових задач діяльності у надзвичайних ситуаціях.

Висновки

На основі проведеного дослідження встановлено, що стиль державно-управлінської діяльності є похідним від стилю управління та ще більш широкого поняття «стиль». Це надало змогу охарактеризувати загальний та індивідуальний стилі, диференціювати відмінності. У загальному стилі державного управління немає дрібниць, все має значення і впливає на його рівень. Загальний стиль і стиль діяльності державного орга-

ну чи посадової особи включають елементи різних його типів: усе залежить від пропорцій цих елементів, тобто які з них є визначальними. А також вказано на таку властивість, як науковість стилю державного управління, який наче розкриває ступінь освоєння науки, мистецтва та досвіду управління.

З урахуванням специфіки діяльності органів державного управління із попередження та захисту населення від надзвичайних ситуацій визначено ключові характеристики: пов'язаність із застосуванням державно-владних повноважень щодо забезпечення реалізації державної політики у сфері захисту населення від надзвичайних ситуацій та їх запобігання і ліквідації; нормативна регламентованість; усталеність способів діяльності керівника і тісна пов'язаність з психологічними особливостями мислення, прийняття рішень у надзвичайних ситуаціях тощо.

Шляхи удосконалення та раціоналізація стилю державно-управлінської діяльності вбачаються як у кожному управлінському елементі, так і правовій регламентації, підвищенні ефективності управлінської діяльності, запровадженні колегіальності прийняття рішень, делегуванні повноважень, відповідному інформаційно-аналітичному забезпеченні, розвитку комунікаційних зв'язків, необхідності постійного розвитку культури кожного управління.

Таким чином, удосконалення, раціоналізація стилю державно-управлінської діяльності означає нарощування людського потенціалу та його поступове перетворення у ресурс. При цьому було визначено, що нерозробленість організаційно-правового забезпечення розвитку управлінського стилю гальмує процес його раціоналізації, що й актуалізує та визначає перспективи подальших наукових розвідок.

Література

1. Атаманчук, Г. В. Теория государственного управления [Текст] : Курс лекций / Г. В. Атаманчук. – М. : ОМЕГА-Л, 2006. – 584 с.
2. Боделан, В. Р. Організаційно-функціональні структури: особливості впливу чинників їх побудови на ефективність функціонування організаційного механізму державного управління [Текст] / В. Боделан // Публічне управління: теорія та практика: збірник наукових праць Асоціації докторів

References

1. Atamanchuk, G. V. Theory of government: course of lectures. Moscow: Omega-L, 2006. 584 p. (in Russian)
2. Bodelan, V. R. Functional organizations: particularities of influence of factors and their composition on efficiency of function of organization mechanism of government. In: *Public management: theory and practice: Edited Volume of Association of DSc (Government)*. Kharkov: Publishing house

- наук з державного управління. – Х. : Вид-во «Док-НаукДержУпр», 2013. – № 3. – С. 60–66.
3. Вітер, Д. В. Формування стилю мислення суб'єкта державно-управлінської діяльності: теоретико-методологічні аспекти [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. держ. упр. : спец. 25.00.01 «Теорія та історія державного управління» / Д. В. Вітер. – Дніпропетровськ, 2007. – 20 с.
 4. Войтович, Р. В. Взаємозв'язок ідеології, технології та стилю у державному управлінні [Текст] : автореф. дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.01 / Р. В. Войтович; Українська академія держ. управління при Президенті України. – К., 2000. – 19 с.
 5. Державне управління: основи теорії, історія і практика [Текст] : навч. посібник / В. Д. Бакуменко, П. І. Надолішній, М. М. Іжа, Г. І. Арабаджи; за заг. ред. П. І. Надолішнього, В. Д. Бакуменка. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2009. – 394 с.
 6. Єганов, В. В. Розвиток стилю державно-управлінської діяльності [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. держ. упр. : спец. 25.00.01 «Теорія та історія державного управління» / В. В. Єганов. – Харків, 2009. – 20 с.
 7. Козяр, М. М. Теоретичні та методичні засади професійної підготовки особового складу підрозділів з надзвичайних ситуацій [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / М. Козяр. – Київ, 2005. – 38 с.
 8. Летучий, Д. Стилі управління персоналом у сфері державної служби: шляхи удосконалення [Текст] / Д. Летучий // Вісник державної служби. – 2013. – № 1. – С. 41–45.
 9. Про створення та організацію роботи Консультативного центру Головного управління [Електронний ресурс] : Наказ Головного управління ДСНС України в Одеській області від 30 серпня 2013 р. № 237 // Головне управління ДСНС України в Одеській області: Офіційний інформаційний сервер. – Режим доступу : <http://www.odesa.mns.gov.ua/content/normdok.html>. – Назва з екрану.
- «DokNaukDerzhUpr», 2013, Number 3, p. 60–66. (in Ukrainian)
3. Viter, D. V. Formation of thinking style of person of government activity: theory and methodological aspects: authors thesis of Ph.D (Government): speciality 25.00.01 «Theory and History of Government». Dnepropetrovsk, 2007. 20 p. (in Ukrainian)
 4. Voitovych, R. V. Relation of ideology, technology and style in government: authors thesis ... Ph.D (Government): 25.00.01. Kyiv, 2000. 19 p. (in Ukrainian)
 5. Bakumenko, V. D. (Ed.); Nadolishnii, P. I. (Ed.); Izha, M. M.; Arabadzhi, G. I. Government: backgrounds of theory, history and practice. Tutorial. Odessa: ORIDU NADU, 2009. 394 p. (in Ukrainian)
 6. Eganov, V. V. Development of style of government activity: authors thesis of Ph.D (Government): speciality 25.00.01 «Theory and History of Government». Kharkiv, 2009. 20 p. (in Ukrainian)
 7. Koziar, M. M. Theoretical and methodological measures of professional екшнштп of staff of units of emergency: authora thesis of Doctor of Education: speciality 13.00.04 «Theory and methods of professional education». Kyiv, 2005. 38 p. (in Ukrainian)
 8. Letuchyi, D. Styles of staff management in the field of government service: ways of improvement. In: *Mercury of government service*, 2013, Number 1, p. 41–45. (in Ukrainian)
 9. Order of chief administration DSNS of Ukraine in Odessa region No. 237 dated back to August 30, 2013 «About creation and organization of work of Consultation center of Chief administration». Accessed at: <http://www.odesa.mns.gov.ua/content/normdok.html>. (in Ukrainian)

Боделан Володимир Русланович – начальник Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій в Одеській області, здобувач Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України. Наукові інтереси: механізми державного управління.

Боделан Владимир Русланович – начальник Главного управления Государственной службы Украины по чрезвычайным ситуациям в Одесской области, соискатель Одесского регионального института государственного управления Национальной академии государственного управления при Президенте Украины. Научные интересы: механизмы государственного управления.

Bodelan Volodymyr – Head of the State Service of Ukraine of Emergencies in the Odessa region, applicant for a degree of the Odessa Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine. Scientific interests: mechanism of government.